

Hakkarainen Kai (2000). **Oppiminen osallistumisprosessina**

– Kasvatuspsykologisessa keskustelussa erotetaan kaksi oppimisen vertauskuvaa, nk. tiedonhankintavertauskuva ja osallistumisvertauskuva. Edellinen pohjautuu ajatukseen, jonka mukaan oppimisen olisi prosessi, jossa tapahtuu tiedon enemmän tai vähemmän välitön varastoituminen oppijan mieleen. Jälkimmäinen puolestaan tarkastelee oppimista johonkin yhteisöön sosiaalistumisen ja kasvamisen prosessina, jonka aikana hän vähitellen omaksuu sen ajattelu- ja toimintakäytäntöjä, uskomuksia ja arvoja sekä luo samalla uudestaan omaa identiteettiään. Artikkelissa analysoidaan Etienne Wengerin osallistumisyhteisön (engl. community of practice) teoriaa ja pohditaan kuinka pitkälle oppimiseen liittyviä ilmiöitä voidaan käsitteellistää osallistumisvertauskuvan avulla. Johtopäätöksenä esitetään, että oppimisen osallistumisvertauskuva auttaa ymmärtämään ja selittämään monia oppimiseen ja oppimisvaikeuksiin liittyviä sosiaalisia ja kulttuurisia ilmiöitä. Vertauskuvan vahvuutena on oppimiskäsityksen laajentaminen koskemaan myös yksilön identiteetin kehittymistä sekä heuristinen osallistumiseen liittyvien prosessien käsitteellistäminen, joka voi auttaa meitä paremmin selittämään myös oppimiseen liittyviä tiedonhankintaprosesseja.

Aikuiskasvatus Vol. 20, 2/2000

Hakkarainen Kai (2000). **Learning as a Process for Participating in the Community**

– In the discourse of educational psychology, two metaphors of learning are distinguished, the so-called information acquisition metaphor and the participation metaphor. The former is based on the idea of learning as a process where learners more or less directly store information in their minds. The latter, in turn, views learning as the process of becoming socialized into and participating in some community, during which the learner gradually absorbs the community's thought patterns, practices, beliefs and values while reshaping his or her own identity. The author analyzes Etienne Wenger's theory of community of practice, and asks how far we can go in using the participation metaphor for conceptualizing phenomena related to learning. He concludes that the participation metaphor of learning helps us to understand and explain many social and cultural phenomena connected to learning and learning difficulties. The strengths of the metaphor are that it expands the concept of learning to apply to the development of an individual's identity and that it heuristically conceptualizes the processes connected with participation, thereby helping us to better explain knowledge acquisition processes connected with learning.